

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Έκδιδομένη κατά Παρασκευήν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατριβών ο στίχος λεπτά 25
Είδοποιήσεις και άγγελαι και άποκοπήν

Ο Συντάκτης

ΚΩΝΣ Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥΣ

ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχ. Ν 44.
Πληρωτέα καθ' εξαμηνίαν

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ

Όπαντες οι λαοί, άκμάσαντες και τεθη-
κότες, σημειώσαντες δράσιν τινα έν τη πνευμα-
τική ή πολομική φορά της άνθρωπότητος και
πάντες έν τέλει οι άνθρωποι όλων των αιώνων,
κατέγειναι εις την εκζήτησιν του προορισμού
των διά παντός μέσου, όπερ άστια κλιματολο-
γικά, έξωτερικά ή του χρόνου, ήγαγον ένώπιόν
των. Άλλά τό μέγα τόυτο ζήτημα, τό άπα-
σχολούν πάσαι τας ήλικίας της γενηρακίας
άνθρωπότητος, ένόησεν άστη πρό αίωνων ότι
δέν ειπε κτήμα μιας εποχής και ένός έθνους. Β-
κάστη ήλικία παραδίδει τας κοσμικάς γνώσεις
διά των γραμμάτων εις τους μεταγενεστέρους
και, καμπτομένη ή ίδια υπό τό πολλαπλόν
χάρος των άναγκών του βίου, άποτιθησι τας
ελπίδας αύτης εις την ιδέαν του μέλλοντος, ύλι-
κώτερον δέ εις τας κεφαλάς και τας καρδιας των
μικρών μαθητών. Η δημοσία εκπαίδευσις, κατά
συνέπειαν, ειπε ή πρακτικώτερα και άγιώτερα
κρήσις, έρ' ή δύναται να έπαίρεται ή πεπο-
λιτισμένη άνθρωπότης, άναλαμβάνουσης της Κυ-
βερνήσεως έκάστου έθνους τας δαπάνας και την
διεύθυνσιν της κοινής παιδείας, διά του έθνους,
ούν αύτ ή και έπ' ονόματι του μετ' άγωνίας έ-
πιδιώκουσα, όπόταν αίσθάνεται τό έαυτης κά-
θηκον, την ποδηγέτησιν του έθνους εις κρείττον
μέλλον διά της μαθητικής νεότητος. Υπό την
έποψιν ταύτην, πών έθνος ειπε εισέτι νεαρόν, έν
τ ή πρώτ η σταδί η της ήθικής διαμορφώσεως και
της ύλικής ευημερίας αύτου τόσα τίε τ ά κατ'
έτος άνευρισκόμενα και τελειοποιούμενα εκπαι-
δευσεως συστήματα, τσαύτη ή κατά κείρους
συμβολή της πείρας και ή φιλόθωπος επί-
θρασις του χρόνου και της συγκοινωνίας προς
πλήρως των εκπαιδευτικών έλλείψεων. Βτέρα
συνέπεια ειπε ότι ή Νεότης οδηγεί τ ά έθνη εις
την όδόν της άκμής ή της παρακμής, άλλ' ό
έδηγός ούτος δέν ειπέ τι αυτόγεννητον ή άνωθεν
καταπίπτον' ειπε έργον των χειρών των πρεσβυ-
τέρων και ούδέν ούτοι δικαιούνται να παραπο-
νήθωσι κατά της τύχης ήν οι έδιοι διά της νεο-
κείας έδημιούργησαν.

Έκ των άληθειών τούτων προβαίνει άυτονή-
τος ή ήθική άρχή, ότι ή Εκπαίδευσις ειπε ή
μεγίστη των μεριμνών, έξ όσων ό Τύπος ό-
φείλει να καταβάλλη, τό πρώτιστον δείγμα κα-
τανοήσεως και έπιτελέσεως των του προορισμού
του και ό κυριώτερος των άπέναντι της κοινο-
νίας τίτλων του, ούς δικαίως ένιοτε επιδείχ-
σιν ώς πιστοποιητικά εύσυνειδήτου εργασίας.
αυτό καθήκον επιβάλλεται και εις την Κοινότητα
και εις την Κυβέρνησιν και ίδια εις τους γ' χρο-
νιά και κηδεμόνας μαθητών. Άλλ' ή Κοινωνία ή
μίζομεν πάντες ότι έλάχιστα σκοτίζει τσι
διά τούτου είδους ένασχολίας, εις δέ τας παρ'
ήμων Κυβερνήσεις προστίθεται και τό Ύπουργ-
γειον της δημοσίας παιδείσεως ως επί τό πολύ
έδικην έβδόμου κέντρωτος, έξ ού άναπήδωσι τ ά
βουσφέτια. Άλλ' οι γονείς; Πόσον όλίγον ούτοι

μεριμνούν περί του άγαθού μέλλοντος των τέκνων
των, όπερ συνεπάγεται και τό ίδιον άγαθόν, έν-
νοσι μετ' άπέλπιδος θλίψεως; ό παρακολουθών
τας έτησίως διεξαγομένας δημοσίας εξετάσεις,
αίτινες, άποτε σημειώσιν όλίγα λευκά σημεία
έν τη γενική είκόνι αύτων, αί σκιαί ειπε πλε-
σται και ή κακότης αύτων σταματ ά του; πο-
νούντας διά την πρόοδον μακράν των σημαυστο-
λιστων θυρών των σχολείων.

Μή άυταπατώμεθα, νομίζοντες ότι ή άγορά
των βιβλίων έκ του περισσεύματος ή του ύστε
ρήματος ήμων και ή πληρημή των διδασκαλικών
μισθών, όσάκις τούτου άπαιτούνται, ειπε τ ά
μόνα έφείδια της προόδου των μαθητών. Παι-
δειαν δέν έχομεν' ή ήμιμάθεια κατεργάζεται
έν ται; παχυλαίς ύποσχέσεσι των διδασκάλων
και έν τ ή επιδεικτικ ή της των εξεταζομένων
μαθητών. Τους λόγους μας ούδεμία παρεξή-
γησις ά; μη παρακολουθήση, διότι δέν άποβλέπο-
μεν εις μερικότητας, άπεναντίας άξιοπαίνους
τινάς εξαίρέσεις δέν περιλαμβάνομεν ένταύθα' ώς
χρονογράφοι σημειούμεν τας άναγραπτεάς έλλει-
ψεις και ως ύπεσπισται του δημοσίου φρονή-
ματος, όπερ μετ' όλην την καταλαβούσαν αύτό
νεύθειαν, άναδεικνύται εις τας έξόχους περιστά-
σεις άγών, ψέγομεν την στασιμότητα ήτις μάς
χαρακτηρίζει και την ήθικήν συμφοράν της αβ-
ρη; ήτις μάς ένδρύνει όπισθεν της φαινομε-
νικής άκμής ήμων. Η περί των κοινών ύσκεψις
ούδέποτε ειπε κατόπιν έορτη; ά; σκεφθόμεν
μόνον τ ά κατάλληλα φάρμακα, άλλ' ά; μη πε-
ριορίσωμεν έως του σημείου τούτου τας μερίμνας
μας. Χρειάζεται μείζων προσοχή περί την έφάρ-
μογήν του, και ειπε ή φω; ή του τύπου να συν-
τύχη ώτα ακούοντων. Ποσάκις δέν άνεγράψα-
μεν όμοια παράπονα, δέν ύπεδείξαμεν εις τους
γονείς την φαυλότητα της όδο; των μαθητεούν
των υίων αύτων, δέν εκζητήσαμεν παρ' αύτων
ώς χάρον, σωστικώτερον τινά επιβλεψιν της έν
γένει διακλάσεως των! Άλλ' εις μάτην μία έ
πίσκεψις, της έθιμοτυπίας, ή ή έν τ ή καταστή
μάτι μας διαμονή μάς φαίνεται προτιμώτερα της
μεταβάσεως εις τό σχολείον και κατ' αύτην ά-
κόμη την ήμέραν των εξετάσεων, και ού μόνον
τούτο, αλλά προκαλούμεν και συγγενικάς τ ή
διδασκάλ η και βουλευτών έπεμβάσεις διά των
τέκνων μας την προ ά γ ώ γ ή ν. Ήραία προα-
γωγ ή, άξια άσυνειδήτων γονέων και της κοινο-
νικής καταστάσεως, ήν ή άβελτήρια των δη-
μοουργεί.

Τά γράμματα διδάσκονται όχι έμβριθώς και
τό πλείστον επιπολαιώς έκμαθόνονται, της ήμι-
αθείας δέ των μαθητών, ήτις γεννά εις τους
πρακτικώς των την αστάθειαν και τον τύπον,
την έλλειψιν δέ πεποιθήσεως έν τοις έργοις αυ-
τών και τον πρόωρον εκπαιδευτικόν κάματον, θ ά
ή-ο προτιμώτερα ή πλήρης άμάθεια. Οά ειχομεν
τούλάχιστον πολίτας άπλους, όχι δοκησιόφους
τινάς ύπάρξεις, εις τας όποιάς ό άγών του βίου
φαίνεται μάταιος και άνωφελης, εις τας όποιάς
ή άληθής έπιστήμη ειπε άπρόσιτος και τό μέγα-
λείον της αίσθάνονται όσάκις ή περιστάσις τό

επιβάλλει, άπαραλλάκτως ώ; ή τηλεγραφική μη-
χανή ύφίσταται ήλεκτρικήν δόνησιν μόνον όσάκις
εργάζεται. Ό διδάσκαλος της νεότητος ταύτης
θεωρείται παρ' αύτης ως άπλους ύπάλληλος της
Κυβερνήσεως ή του δήμου, όχι τό θεϊον πρόσω-
πον, όπερ δίκην Θεού δημιουργεί εις τας ψυχάς
αύτων τον ήθικόν άνθρωπον και μεταβάλλει δι-
έπιπόνου και εύσυνειδήτου έρμονής εις τό καθήκον
τά χυδαιότερα των έλαττωμάτων εις ύψιστας
άρτας. Έλέχθη μέχρι κόρου ότι οι δημοδιδά-
σκαλοι της Γερμανίας ένίκησαν την Γαλλίαν του
1870, ως οι διδάσκαλοι της άρχαίας Ελλάδος
κατέστησαν ταύτην τό κορύφωμα της μεγαλειό-
τητος των έθνών. Οά ήτο άρνησις των πραγμά-
των, αν ύπεστήριζε τις ότι ούχι πολλοί των ση-
μερινών διδασκάλων ειπε φύσεις δεξιαί, πατρι-
κώταται καρδιαί, άξιαί πάσης ύπολήψεως, διά
την μόρφωσιν και την εύσυνειδήθειαν των. Βυτού-
τοις και οι όλίγοι ούτοι περιλαμβάνονται εις τον
κοινόν κανόνα της έλλείψεως τιμής έκ μέρος της
κοινωνίας, ήτις υπό την επιπολαιάν έπωνυμίαν
του εδασκάλου περιλαμβάνει και τούτους εουλ-
λήδην και άθρόους, έν ή ειπε τ ά σεβαστώτερα
των κοινωνικών προσώπων. Η μόρφωσις όμως
της νεότητος και δι' αύτης ή παγίωσις των ήθι-
κών έλπίδων, δέν ειπε έργον όλίγων χρόνων, ούτε
της Κυβερνήσεως μόνης, ούδ ή της κοινωνίας, των
γονέων και του τύπου' ειπε τέρστιον έργον, ά-
παιτούν τον συνεταρισμόν πασών τούτων των δυ-
νάμεων, αίτινες δέον να συσπειρωθώσι περί τους
διδασκάλους, έν τ σωσθωσιν έαυτους. Η τακτική
της σήμερα, του να εκλέγη τους διδασκάλους τό
πολιτικόν συμφέρον, να πέμπωσιν οι γονείς προς
κατεργασίαν εις τους διδασκάλους ως πρώτην ύλην
σεσηπύσαν τινα νεότητα έξ άνοήτων θωπειών και
ποικίλων έλαττωμάτων, να δεσμεύωσι τας χείρας
αύτων, ν' άδιαφορώσιν οι διδάσκαλοι, κλπ. κλπ'
ειπε καιρός να μεταβληθ ή διά συνειής μελέτης
των της εκπαιδευσεως, άλλως ά; μη παραπονώ-
μεθα διά την νεότητα και ά; μη ρίπτωμεν εις
την άσθενή ράχι των όλων μας την εύθύνην. Ούτε
βιβλιοθήκας, έχομεν δι' αύτην, ούτε μουσεια, ούτε
συλλόγους, ούτε ήθικόν θέατρον, στερεωμέν δέ
τούτους και της καλώς έννοουμένης άνατροφής.
Ταύτα διά τους πολλούς και περί των πολλών.

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ Ο ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ

Παιραιώς — Αθηνών — Πελοποννήσου.

Έκ σεβασμού τούλάχιστον προς τον και περίσω
κατά την αυτην εποχήν διαχυθέντα ιδρώτα, προς
άντικρουσιν των ζητούντων την διά της Πατραϊ-
κής αίμασις διέλασιν της ένωτιακής γραμμής του
Σ.Π.Α.Π, ήζιτούμεν έν ονόματι των συμπερότων
της πόλεως, ν' αναβληθ ή άγωνιώδης αυτη συζή-
τησις μεταξυ της πόλεως λογικώς και έν τ ή δι-
καί η; τη; λαλούσης, και της Έταιρίας στηριζο-
μένης επί της Κυβερνήσεως και ταύτης έν τ ή δι-
καί η; του ισχυροτέρου. χειριζόμενοι πάντοτε με-
μετρημένον κάλαμον, δέν άπαντάρωμεν διά λόγων
σκαιών εις τ ά σκαιά έργα της Διοικήσεως, μέλων

ὅτι εἰς τὸ πλευρόν μας αἰσθανόμεθα τὴν ἐνθουσιώδη ἀρωγὴν ὀλοκλήρου τῆς πόλεως. Δὲν ἔχομεν ἴδια συμφέροντα νὰ διεκδικήσωμεν, ὅπως πιθανὸν νὰ ἔχη ἡ Κυβέρνησις ἀπὸ τὴν Ἐταιρίαν, λαλοῦμεν εὐγενῶς καὶ εἰς τὴν ὥραν τοῦ πόνου, διότι ζητοῦσι νὰ πείσωσι καὶ τοὺς πνεύμονάς της, ἵτιοι εἰς τὴν αἱμασίαν της, τὴν ἐμπορικωτάτην πόλιν τῶν Πατρῶν, τὸν δυστυχημένον αὐτὸν τόπον, ὅστις στερούμενος προστατῶν, κινδυνεύει τέλειον ὑπὸ τὴν ἄρρητα βουλῆσαν τῶν κυβερνήτων. Ἡ πόλις τῶν Πατρῶν εἶνε δυτικὴ, μέτωπον ἔχουσα τὴν αἱμασίαν καὶ ἀποφιν τὸν σταφιδαμπορίας, πάντοτε ἐχρησίμευσεν ὡς μεγάλη ὑπαιθρος ἀποθήκη τῶν σταφιδοκιβωτίων, ἴτιοι τῆς πληρώσεως, πίεσεως καὶ φροσιώσεως αὐτῶν. Ἡ διέλευσις τοῦ σιδηροδρόμου θὰ ἐμποδίσῃ τὰς ἐργασίας ταύτας κατὰ ὄρας πολλάς, θὰ ζημιούται τὸ σταφιδαμπόριον καὶ ἡ Κυβέρνησις τοῦ σ κάλλιο πέντε καὶ σὺν χέρι σ θὰ αἰσθανθῇ τὸν ἀντίκτυπον εἰς τὰς εἰσπράξεις τοῦ τελωνείου Πατρῶν, περὶ τῶν ὁποίων δύναται νὰ ἐρωτήσῃ τὸ γραφεῖον τῆς στατιστικῆς ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν οἰκονομικῶν.

Κατὰ τὰς θερινὰς ἑσπέρας διψῶμεν ἀέρος καὶ ὑπαιθροῦ διαιμονῆς. Ἐν ἑλέμμα ἀνά τὴν παραλίαν ἐκ τῆς θαλάσσης, πείθει πάντα ὅτι ταῦτα εὐρίσκομεν ἐν τῇ παραλίᾳ. Δουλοῦμεν δι' αὐτὴν τὴν ἀγνώμονα διοίκησιν, ὑφιστάμεθα ὅσα αἱ ἐρημερίδες, τὰ ποινικὰ καὶ τὰ τῶν ταμείων καὶ φυλακῶν ἀρχεὶα μαρτυροῦσι, κερδαίνομεν εὐπορίας μέσα ἐργαζόμενοι ὡς μέλισσαι, ὄχι ὡς κηφῆνες, κηχηνότες πρὸ τῶν βουλευτικῶν σαλωνίων. Ἐν τούτοις, τὸ φίλεργον καὶ φιλήσυχον ἡμῶν δὲν ἐκτιμᾶται ὑπὸ τῆς διοικήσεως. Ἐν πρὸς ἑν μᾶς καταφέρει τὰ ῥαπίσματα καὶ τ' ἀνεχόμεθα εἰς τοῦτο ὅμως θὰ προσέξωμεν. Ἐπιφυλασσόμενοι εἰς προσεχῆ φύλλα ν' ἀνακινήσωμεν εὐρέως τὸ ζήτημα, ἐρωτῶμεν: Εἶναι δικαίον γάρν τῶν συμφερόντων τῆς πλουτουσίας ὁσιμέραι ἑταιρίας νὰ καταπατηθῇ ἡ ὕψις τῆς πόλεως, νὰ ἀπολέσωμεν τὸν γενικὸν περίπατόν μας, νὰ φυλάττωμεν τὰ ἐμπορεύματά μας ἐπιμελῶς, μήπως σπινθήρ τις ἐκ τῆς σιδηροδρομικῆς ἀτμομηχανῆς μεταβάλλῃ ταῦτα εἰς τέφραν, νὰ σταματῶμεν τὰς ἐργασίας μας κατὰ μακρὰ διαστήματα, μόνον ὅπως ὁ ἐπιβάτης ἐξερχόμενος τοῦ ἀτμοπλοίου εἰσέρχεται ἀπευθείας εἰς τὸν σιδηροδρόμον καὶ ὁρμαίως ἀναχωρῇ εἰς Ἀθήνας, μὴδὲ λεπτόν ἀφίνων εἰς Πάτρας, ὅπως παντοῦ συμβαίνει, νὰ κερδιζῶσι δηλ. κᾶτι τι αἱ μεγαλοπόλεις, δι' ὧν διέρχεται ὁ σιδηροδρόμος; Ἀλλὰ διέρχεται ἐν τῷ αὐτῷ θέσει καὶ ἀναλογία ἀπὸ ἄλλην τινὰ πόλιν; Οὐχί' ἐν Σπύρῳ; οὐχί' καὶ πάλιν. Θέλομεν νὰ πρωτοτυποιήσωμεν μὲ θλάθην τῆς πόλεως καὶ ὄρεσιαν τῆς ἑταιρίας; Καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ διέρχεται ὁ ἐπιβάτης τοῦ Πύργου διὰ μέσου τῶν Πατρῶν, κομίζων τὰ ἐμπορεύματά του εἰς Πύργον ἀπ' εὐθείας ἐκ τῶν ἀγορῶν τῶν Ἀθηνῶν καὶ Πατρῶν, ἐν ᾧ μάλιστα εἶναι ἀνάγκη νὰ σταματᾷ 5 καὶ 10 ὥρας ἢ ἀμαζοστοιχία εἰς Πάτρας, ὅπως συμβαίνει εἰς ὅλας τὰς μεγαλοπόλεις;

Ἐν γένει ἐν τοῖς ἐπομένους φύλλοις θὰ ἐπαναλάβωμεν ὅτι ἀρμολίως ἐλέγχθῃ κατὰ τῆς ἀδικωτάτης ταύτης προσπαθείας τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις θέλει χάριν τῆς ἑταιρίας νὰ καταστήσῃ τὰς Πάτρας σκόλαν τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, καὶ ὅπερ θὰ ἔκαμνεν ἴσως πρὸ πολλοῦ, ἂν μὴ ἡ ἀντίστασις τῆς οἰκογενείας Μαγκλιθέρα δὲν ἐδίδασκον εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτῆς καὶ τῆς ἑταιρίας πῶ δύναται ἢ ἀπελωπίσαι, ἀρωγὸν ἔχουσα ὀλοκλήρον τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν, ἐτοιμον νὰ φθάσῃ καὶ εἰς τὸ ἀπροχώρητον, ἀμυνομένη.

Ἐκλογικά.

Ὅσοι προβαίνουσιν αἱ ἡμέραι πρὸς τὴν 23

Ἰουλίου, ἡμέραν συμπληρωτικῆς ἐκλογῆς δι' ἓνα βουλευτὴν, τόσω μᾶλλον ὁ ἐκλογικὸς πυρετὸς αὐξάνει καὶ αἱ ἡμερησίαι συζητήσεις ἱκανοποιοῦνται διὰ θετικωτέρας τροπῆς. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι οἱ ἐκλογεῖς ὄλιγον ἐνδιαφέρονται περὶ τοῦ ἀποβησομένου τῆς 23 Ἰουλίου, ὀλιγώτερον δὲ σχετίζουσι τοῦτο μετὰ τοῦ ἀναμενομένου τῶν γενικῶν ἐκλογῶν, οὐδὲ προσδίδουσιν εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἐνός ἀντιπροσώπου ἔσην καὶ ὄχι σημασίαν κόπονται οἱ ἐν Ἀθήναις καὶ ἐνταῦθα καλοθεληταὶ τῶν κομμάτων. Ὁ λαὸς, τὸν ὁποῖον πάντοτε ἐπικαλοῦνται ὡς ἐγγυτην καὶ ἀντιλήπτορα καὶ τῶν παραλογωτέρων δοξασίων των, ἴτιο καὶ θὰ ἦεν πάντοτε ἡ χλεῦη τῶν περιστάσεων καὶ τῶν φατριῶν, ἐνόσω δὲν ἐννοήσῃ καλῶς ὅτι δὲν εἶνε πιστοποιήσις ἀγάπης πρὸς αὐτόν, οὔτε ἡ ἐν καιρῷ ἐκλογικῷ χειμῶνος ἀποφυλάκισις του, ἢ ἐξαιρέσις του ἐκ τῶν στρατ. τάξεων, ἢ πίεσις τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς Διηκίσεως χάριν αὐτοῦ, γεγονότα, ἅτινα μαρτυροῦσι τὴν πολλὴν δουλοφροσύνην του, τὴν πονηρίαν του, ὅτι οὐδεὶς ἐπὶ τὸ πολὺ ἠθικὸς ἄεθμος συνέχει τοὺς κομματάρχας μετὰ τοῦ ἄριθμοῦ τῶν ψήφων, εἴτινες ἀγεληδὸν κατακλύζουσι τὰς αἰθούσας καὶ τοὺς προθαλάμους ἐκείνων καὶ ὅτι οὐδεμία ἐκτίμησις ἀμοιβαία εἶνε ἐνδεχομένη. Ἡ κάλλη εἶνε ὁ μεσίτης τῶν ἀμοιβαίων συμφερόντων. Πίεσις, ὑποσχέσεις ἀληθεῖς ἢ ψευδεῖς, πάντες δὲ ἀνήθικοι καὶ βεβιασμένοι λαμβάνουσι χώραν, ἢ δὲ ἀνθρώπιος αὐτῆ ἀγορωπωλησίας τῶν ἐφαρμένων, αὐταπατουμένων καὶ ἐνόσω ἐμπαθῶν συνεδῆσεων, εἶνε τὰ πολιτικὰ καυχήματα τοῦ Ἰουλίου ἐν τῷ νομῷ ἡμῶν. Χωρὶς ν' ἀνηθῶμεν τῇ ἀντιπολιτεύσει τὸ ἠθικώτερον κῦρος καὶ τὸ δικαίωμα τῆς προτιμήσεως ἐνεκα τῶν περιστάσεων, ἀποστρέφομεν ἀπὸ τῶν τελουμένων ὁργῶν τὴν κνήμη, μὴ διαβλέποντες τὴν ἀνάγκην νὰ συστήσωμεν καὶ ἡμεῖς εἰς τοὺς ἡμ. ἀναγνώστας τὴν ἐγκατάλειψιν τῶν ἐργασιῶν των, ὅπως συσκέπτωνται περὶ τῆς πατρίδος. Ἐν ἡ πατρίς κινδυνεύει ἐκ τῆς ἐκλογῆς τοῦ κ. Πειραιῶ, ἂς μὴ ἀσοχλῶνται τόσον ὅμοιος, ἂν κινδυνεύει ἄνευ τοῦ κ. Κοντογούρη, κάλλιον ν' ἀπολεσθῇ. Μὴ ἀπατῶμεν τὸν ἄπλουν κόσμον, παριστάοντες ἐτοιμοθάνοντον τὸ ἔθνικόν καὶ ἀτομικὸν μέλλον, ἐκ τῆς ἐκλογῆς ἐνός καὶ μόνου ὑποψηφίου ἐν μέσῳ 47,500 ἐκλογέων, ὅστις ἐξ ἄλλων θὰ δράσῃ μόνον ἐπὶ ἓν ἔτος. Ὡμεν φιλανθρωπότεροι καὶ εὐσυνειδητότεροι ἀποβλέψωμεν εἰς τὸ καθῆκόν μας. Ὁ λαὸς ἔχει ἀφ' ἐνός ἀρχεῖον κυβερνητικῶν συστήματος καταπιστικωτάτου, ἀφ' ἑτέρου ἀρχεῖον πλουσιῶν ὑποσχέσεων. Ἄς ἐκλέξῃ τὸν ἀρκεὶ μία ἡμέρα. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν τρίτον υποψήφιον, τὸν κ. Οἰκονόμου, ἐπιθυμοῦμεν νὰ μᾶς ἀπαντήσῃ τις σοβαρῶς ἐκ τῶν δυναμένων ἀξιολόγων ὑποστηρικτῶν του: Φρονεῖ μετ' εὐλικρινείας ὅτι ἐξυπηρετεῖται ἀρκούντως τὸ καθῆκον, ὅπερ ἀπέναντι τοῦ ἔθνους ἀναλαμβάνουσι περὶ σωτηρίας τῶν κοινῶν, διὰ τῆς ἐκ συστήματος ὑβριστικῆς στάσεως κατὰ κομματικῶν ἀποχρώσεων, ἄνευ τῆς κινδυνολεπτομεροῦς καὶ καλῆ πίστεως καταδείξεως τῶν φάλλων σημείων τῶν κομμάτων ἐκείνων καὶ ἄνευ μεμελετημένης ὑποσχέσεως περὶ τῆς πορείας ἣν τὸ τρίτον τοῦτο κόμμα θ' ἀκολουθήσῃ; Μὴ ἀξιούντες ἐπέμβωσιν ἐν τῷ ἰσωτερικῷ κανονισμῷ τοῦ λαϊκοῦ κόμματος, οὐδ' ἐρωτῶμεν τί σημαίνει κόμμα λαϊκόν, (διαφέρει ἂν ἔχῃσιν τὴν κλωσύνην νὰ μᾶς ὑποδείξουσι), ὡς μὴ ἀνήκοντες δὲ εἰς οὐδεμίαν φατριακὴν ἀπόχρωσιν, ἀλλὰ καταδεικνύοντες τοῖς ἡμ. ἀναγνώσταις ὅτι ἀληθὲς καὶ δίκαιον διαβλέπομεν, οὐδ' ἔχομεν τὸ θάρρος νὰ δακτυλοδεικτώσωμεν κομπῶδες τινὰς ἐξοχότητας, διεκδικούσας ἐν ἀστειοτάτῃ ἀμίλλη τίτλους ἀντιπροσωπείας τοῦ λαϊκοῦ κόμματος. Ἄρκως δὲ καὶ ἀυποκρίτως τιμῶντες τὸν ἐντίμον ἀρχηγὸν αὐτοῦ, οὐδὲ συμβουλεύομεν αὐτόν νὰ μὴ ρίπτῃ τὰ ἄγια τοῖς κυσί.

Ὅπωςδήποτε, ἐπληροφορήθημεν ὅτι κατὰ συνενόησιν τοῦ κ. Ἀχ. Γεροκαστοπούλου, διευθύνοντος ἐν ἀκαταπόνητῳ δραστηριότητι τὰ ἐκλογικὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ τινων φίλων τοῦ κ. Οἰκονόμου, συνωμολογήθησαν ἀμοιβαῖαι τινες προσχωρήσεις, καὶ ἐκ τούτων δὲ φαίνεται ἢ ἐπιτυχία τοῦ κ. Κοντογούρη ἐξεσφαλισμένη.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Διὰ Βασιλ. διατάγματος δημοσιευθέντος ἐν τῇ ἐφημερίδῃ τῆς Κυβερνήσεως, αἱ ἡμέραι συνεδριάσεως τῶν τμημάτων τῶν διακοπῶν, τοῦ μὲν πρωτοδικείου ὠρίσθησαν διὰ τὰς ἐμπορικὰς καὶ κατεπειγούσας πολιτικὰς ὑποθέσεις τὸ Σάββατον, ἀπὸ τῆς 9 π. μ. ὥρας, διὰ δὲ τὰς ποινικὰς ἢ δευτέρα ἀπὸ τῆς αὐτῆς ὥρας, καθ' ἃς ἡμέρας θέλουσιν ὑποβάλλεσθαι καὶ αἱ πρὸς τὸ Συμβούλιον προτάσεις τοῦ Βισαγγελέως καὶ αἱ αἰτήσεις τῶν διαδίκων, τοῦ δὲ Ἐφετερίου, ἢ Πέμπτη ἀπὸ τῆς 9 π. μ. ὥρας.

— Πρὸ τινων ἡμερῶν ἐν τῇ θέσει εἰς Χαντάκια τῆς περιφερείας Τουρκοχωρίου, τοῦ δήμου Τριταίας, ὁ ἀγορφυλάξ τῆς αὐτῆς περιφερείας Δημ. Τσουμερλίκῆς, ἐφρόνευσε διὰ πυροβόλου ὅπλου τὸν ἐκ τοῦ χωρίου Καλέντζι Παναγ. Θ. Παπαγεωργίου.

— Ἐν τῷ χωρίῳ Σουλεϊμάνιχα τοῦ δήμου Μυρτουντιῶν, ὁ ἄναστ. Διπλάρος ἐτραυματίσεν ἐπικινδύνως δι' ἐγχειριδίου τὸν ἀδελφόν του Παῦλον Διπλάρον, ἕνεκεν ἀφορμῶν χρηματικῶν.

— Τὴν μεσημβρίαν τῆς παρ. Τετάρτης, ἐντός τοῦ ἐν Λαχαινοῖς οἰνοπωλείου Καρκαβίτσα οἱ Νικόλαος Κανάκης, Κωνστ. Καρκαβίτσας καὶ Γεώργιος καὶ Χρῆστος Τατάνας, ἐφρόνευσαν διὰ πυροβόλων ὅπλων τὸν Κωνστ. Μηλιώτην. Αἰτία τοῦ φόνου ὑπῆρξεν ἐρωτικὴ ἀντιζηλιὰ περὶ τινος γυναικὸς Ἰταλίδος.

— Ὁ ἀξιοτίμος φίλος καὶ συνάδελφος κ. Διονύσιος Σωμερλίτης, δικηγόρος καὶ διευθυντὴς τῆς ἐγκρίτου ἐν Ζακύνθῳ συναδέλφου «Ἐλλείπ», ἀγγέλλει τὴν ἐκδοσιν χρησιμωτάτης πρακτικῆς συγγραφῆς του εἰς Βουλὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῆς Βασιλείας Γεωργίου τοῦ Α'. Διὰ μόνους τοὺς μὴ γνωρίζοντας τὸν δεδοκιμασμένον κάλαμον τοῦ συναδέλφου, συνιστῶμεν ἐκ πεποιθήσεως ἀπὸ τοῦδε τὸ ἀναγκαῖον ἔργον, ἐν ᾧ ἀμερολήπτως καὶ ἐπιτυχῶς ἀπεικονίζονται τόσαι ἐκλείψασαι καὶ ἕτεραι δρῶσαι κοινοβουλευτικαὶ προσωπικότητες καὶ ἐξετάζεται ἐν γένει ἡ ἀγαθὴ φυσιογνωμία τῶν πολιτικῶν ἡμῶν πραγμάτων.

— Ἐχομεν ὑπ' ὄψει ἐκκλησίαν ἐπταμελοῦς ἐκ Ληξουρίου ἐπιτροπῆς πρὸς τὸν ἀπανταχοῦ Κεφαλληνίας, περὶ ἀνεγέρσεως κενοταφίου ἐν Ληξουρίῳ εἰς τὸν Ἰωάννην Τυπάλδον Καπελίτην, τὸν πατριωτικώτατον Κεφαλληνία Βουλευτὴν, ὅστις ἐν τῇ Ἰονίῳ Βουλῇ, ἔσχε τὸ θάρρος καὶ τὴν αὐταπάρησιν νὰ ὑποβάλλῃ τὸ περιωρύχον ψήφισμα τῆς ἐνώσεως τῆς ἑπτανήσου μετὰ τῆς ἐλευθέρως Ἑλλάδος. Πρὸ χρόνων τὰ ὅσα τοῦ ἀγνοῦ πατριώτου κείνεται ἐν τῷ πολυανδρῷ Ἀθηνῶν, καὶ μόλις νῦν ἀξιωθῆσεται τὸ ὑπέροχον ὄνομα τοῦ ἴδιου ἐν Κεφαλληνίᾳ μνήμη, δι' ἀνεγέρσεως κενοταφίου. Πορορμῶντες πάσῃ δυνάμει κατὰ καθῆκον τοὺς Κεφαλληνας νὰ πέμψωσι τὸν ὄβολόν των πρὸς τὸν ἐκλεθέντα ταμίαν κ. Ζήσιμον Σ. Παρτίδον εἰς Ληξουρίον, παρατηροῦμεν τῇ κ. Ἐπιτροπῇ ὅτι παντὸς Ἑλληνος ὁ ὄβολός ἔδει νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὸ κενοτάφιον τοῦ μεγαλοουργοῦ ἐργάτου τῆς Ἑνώσεως, διότι ὁ Ἑλληνισμὸς, καίτοι μέγας κατὰ ποιότητα, τόσον ἐτέρωθεν σμικρὸς κατὰ ποσότητα, δὲν εἶναι πατριωτικὸν νὰ διασπᾶται.

— Ἐντεύθεν τῆς ἐπαύλεως Βουδ, πλησίον τῶν Ὑψηλῶν ἀλωνίων, φηροδομήθησαν οἰκαὶ τινες ἀξιοὶ λόγοι, ἕνεκεν ὅμως τῆς παντελοῦς ἐκλείψεως φωτισμοῦ εἰς τὴν βορβορώδη κατὰ τὸν χειμῶνα ὁδὸν ἐκείνην, ἀπειλοῦσι νὰ γείωσιν ἀκατοκήτοι. Καὶ ἄλλοτε παρεκαλέσαμεν τὸν κ.

δήμαρχον να μη φεισθή ενός φρανού χάριν τώσων φορολογουμένων και ήδη συνιστώμεν αὐτῷ τήν παύσιν τῆς καταστάσεως ταύτης τοῦ βορβόρου και τοῦ σκότους.

— Καί διά τοῦ παρ. φύλλου ἐβουλήσαμεν τοῖς κ.κ. Λιμενάρχῃ και Ἀστυνόμῳ τήν ἐν τοῖς δημοσίοις λουτροῖς τοῦ Ἀγίου Ἀνδρέου τοποθετήσιν λιμενοφύλακος και κλητήρας, διότι καθ' ἡ ὄραν λούονται αἱ κυριαί, ἔχουσι τινές τήν κακοήθειαν θλίγον ἀπωτέρω νά πράττωσι τὸ αὐτό. Ἦδη μᾶς καταγγέλλεται ὅτι και κατά τὰς ἐσπερινὰς ὡρας τῶν γυναικείων λουτρῶν ἀνάπτουσι πολλάκις πυράς. Τί εἶνε αὐτά, δέν τὰ ἐννοοῦμεν και, ἂν παρ' ἐλπίδα δέν εἰσακουσθῶμεν, θά συζητήσωμεν ἐνταῦθα μετα τῶν κυρίων ἀρμοδίων εἰς ποῖον πρακτικώτερον στάδιον ἐνεργείας εὐρίσκονται οἱ κλητήρες και οἱ λιμενοφύλακες.

— Ἐβδομηκοντούτης περίπου τήν ἡλικίαν ἀπεβίωσε και ἐκδήθη τήν παρ. Τρίτην ὁ Γεώργιος Πράπας, γέρων ἀγαπητός και σεβαστός πατήρ τῶν κ.κ. Θεοδώρου και Ξενοφ. Πράπα, διδασκάλων και Ἠλία Πράπα δικηγόρου, οἳ συλλυπεῖται ὁ φορολογούμενος.

Ἐπί τῇ τῇ λυπηρᾷ ταύτῃ εὐκαιρίᾳ γνωρίζομεν τῷ Σεβασμιωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ, τοῦ ὁποῦ οὗ οὐ διοικητικός ζῆλος και ἡ τήρησις τῶν θρησκευτικῶν και κοινωνικῶν νομίμων ἐμαρτυρήθησαν ἤδη τρανῶς, τὸ ἐξῆς ἀτοπον, ὅπου ἀρκετὸν προξένισε σκάνδαλον εἰς τοὺς συνοδοὺς τῆς κηδείας ταύτης. Ἐνθ' οὖν ἡ νεκρώσιμος πομπὴ εἶχεν εἰσέλθει ἐν τῷ ναΐδιῳ Ἀλεξιοτίσης και ἡ ἀκολουθία ἤρξατο, συνοδεία ἐτέρου νεκροῦ εἰσηλθόν ἐν τῷ ἐκεῖ και ἤρξαντο ψάλλοντες οἱ ἱερεῖς μετα τῶν ψαλτῶν. Ἐννοεῖται ὅποια χαρμωδιὰ ἐγένετο και πόσον δικαίως θά ἐγέλα μᾶζῃ μας ἔθνικός τις, ἂν ἦτο παρών. Ὅμιλλον ἱεροψαλτῶν και ἱερέων ἐν σμικροτάτῳ ναφ νομίζομεν και πάντες μετ' ἀνανακτιώσεως ἐθεώρησαν ἀσεβῆ και ἐμνηνεύομεν ἐνταῦθα τήν εὐλαβίαν ἀξιολογῶντων τοῦ νά παύση τοῦ λοιποῦ ἡ τοιαύτη ψαλτῶν και ἱερέων ἀπρεπὴ συμπεριφορὰ, ἣτις ἐκτὸς τοῦ ἀνοικείου και τοῦ σκανδαλώδους, δύναται και λυπηρὰς σκηνὰς νά προκαλέσῃ ἐκ μέρους τῶν συγγενῶν τῶν κηδευομένων, καθότι δίκαιον γεννᾷται ἐν τῇ ψυχῇ τῶν παράπονον κατά τῶν ἐντεταλμένων νά παρηγορῶσιν αὐτοὺς διά τῶν ἁγίων ῥημάτων τῆς θρησκείας τοῦ Χριστοῦ και ἀνακουφίζωσι τὸν πόνον τῶν ἐπὶ τῇ, προὐφ πάντοτε κατ' αὐτοὺς, στερήσει συγγενεὺς, ὅν δέν θά ἴδωσι πλέον.

— Χαίροντες ἀναγγέλομεν ὅτι τήν προσεχῆ ἐβδομάδα ἀρχεται τῶν παραστάσεων του ἐν τῷ ὄρατῳ θεατρῷ τοῦ κ. Κ. Ψημένου ἐ ὑπὸ τὸν κ. Ἀρνωτάκη θίασος, συμπληρωθεὶς, καθὰ ἐ ἴδιος μᾶς ἐπληροφόρησε, διά δοκιμῶν προσώπων. Ἐν ταῖς κωμωδίαις θά ψάλλωνται ἄτριμα ὑπὸ κυρίων και κυριῶν τοῦ μελοδραματικοῦ ἐλλ. θιάσου και κατὰ τὰ διαλείμματα διάφορα ἄτριμα θά ποικίλλωσι τήν παράστασιν.

— Πτωχὸς παραγωγὸς ἀπώλεσε πρὸς δέκα ἡμερῶν ἐντός χαρτοφυλακίου 560 δρ. ἃς εἶχε δανετοῦ ὑπὸ πιστικὸς ὅρους, ὅπως ἐξοφλήσῃ ἔτερον τι δάνειον πιστικώτερον. Ἐν τῷ αὐτῷ χαρτοφυλακίῳ περιέχονται και σημειώσεις τιθεῖ, χρήσιμοι εἰς αὐτὸν μόνον. Πρακτακοῦμεν τὸν εὐτόνιστον νά ἐχῇ τήν φιλανθρωπία νά τὰ ἀποδώσῃ τῶν ἡμῶν πρὸς τοῦτον, καθότι ἄλλως ἐξεδόθη κατ' ἐπιτίμιον.

— Τὸ ἐγκυκλοπαιδικὸν λεξικὸν ἐξακολουθεῖ ἐκδιδόμενον μετα τῆς αὐτῆς ἐμβριθείας και φιλανθρωπίας καλλίας· χαίρομεν δὲ ὅτι ἐσημέραι ἐπὶ μᾶλλον διαδίδεται.

— Ὁμοίως ἡ ἱστορία τῶν Ἀθηναίων, τὸ χρῆσιμον ἔργον τοῦ κ. Δ. Γρ. Καμπούρογλου και ἡ ἱστορία τοῦ Γαλλογερμανικοῦ πολέμου.

— Ἄξιον ἀμέσως ἀναγνώσεως βιβλίον ἐξέδωκεν ὁ εἰδικὸς γεωπόνος κ. Π. Γεννάδιος ὁ Περὶ φυλοξήρας τῆς φθοροποιού.

— Θά ἦτον ἀδικαιολόγητος ἡ σιωπὴ και τοῦ ἐπαρχιακοῦ τύπου περὶ τῆς ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Κου

ριακοῦ, δικηγόρου ἐν Ἀθήναις, ἐκδόσεως τοῦ Ρωμ. Δικαίου τοῦ πολλοῦ ΑΓΓΙΣ ἐν ὄρατῳ μεταφράσει κατὰ φυλλάδια. Συνιστῶμεν τὸ ἀναγκαῖον ἔργον τοῖς κ. κ. νομικοῖς.

— Ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις Καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου ἐξεδόθησαν τὰ 18ον και 19ον τεύχη τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Λεξικοῦ τοῦ κ. Ἀλ. Ρ. Γαγκαβῆ περιέχοντα ἐν τῷ καιμένῳ 70 εἰκόνας. Μετὰ 45 ἡμέρας ἐκδίδονται τὰ τεύχη 20—24 ἑμοῦ, ὅπου τελειώνει τὸ στοιχεῖον Μ. και ἀποπερατοῦται ὁ Δος τόμος τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ τούτου Ἰνστιτούτου.

— Τήν προσεχῆ Κυριακὴν 9 τρ. και ὦραν 9 π. μ. ἄρχονται αἱ ἐνιαύσιαι ἐξετάσεις τῶν μαθητριῶν τοῦ ὑπὸ τῆν διεύθυνσιν τῆς κ. Ἀργυρῶς Π. Δημητρακάκη Παρθενωγωγείου.

— Ἐπίσης τήν αὐτὴν ἡμέραν και ὦραν αἱ ἐξετάσεις τοῦ ἐλληνικοῦ και νηπιακοῦ τμήματος τοῦ ἰδιωτικοῦ Παρθενωγωγείου τῆς κ. Χαρικλείας Χρηστακοπούλου.

— Τήν Προσεχῆ Κυριακὴν ἄρχονται αἱ ἐξετάσεις τοῦ ἐνταῦθα Γ. ἰδ. σχολείου τῶν ἀρρένων διευθυνομένου ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Καραντζίνα.

— Ὁ ἱεροκέρυξ κ. Ἠλίας Βλαχόπουλος ἐμίλησει τήν προσεχῆ Κυριακὴν ἐν τῷ Ναφ τοῦ Ἀγίου Ἀνδρέου.

Κύριε Ὑπουργέ τῆς Δικαιοσύνης.

Οἱ εὐσεβῶς ὑποσημαινόμενοι και οἱ Σπουριδῶν και Νικόλαος Πιτριλίοι, καταδικασθέντες τὸ 1887 εἰς 10, 13, και 14 ἐτῶν ἐιρκτῆν, διαμένοντες εἰς τὰς φυλακάς Ἀκροπόλεως. Ἐδῶ πολλά ἐλπίομεν και ὑποπρόκομεν περισσότερα. Ἀκούσατε μόνον ὀλίγα διά φιλανθρωπίαν και ἰδίητε ἂν πρέπη ἢ ὄχι νά στέλλετε κάποιε ἀνὸς ὅπως τῆς ἐμπιστοσύνης σας νά ἐλέπη και νά τιμωρήτε.

Μίαν ἡμέραν διά παραμικρὴν ἀφορμὴν, δῆθεν ἀπὸ φιλοτιμίαν τῆς ὑπηρεσίας, ὁ ἀξιωματικὸς Ν. Δεβεσόπουλος διέταξε πῦρ ἐναντίον τῶν καταδικῶν, ἐζήτησε και τὰ κλειδιὰ διά νά μᾶς σκοτώσῃ στὸ ξύλο, εὐτυχῶς ὅμως ὁ γενναῖος και ἀξιοπύτος φύλαξ κ. Βασίλ. Στεργιάδης δέν τοῦ τὰ ἐδῶσε. Λοιπὸν, κ. Ὑπουργέ, οἱ ἀξιωματικοὶ και ὑπαξιωματικοὶ ἀκόμη μερικοὶ εἶνε πασάδες και ἐμεῖς ραγιάδες, ζῶα, κούτζουρα, διά νά μᾶς κόβουν ὅποτε θέλουν; Ἐκτὸς τούτου, ἐδῶ, μολόντες πτωχότατοι ἡμεῖς, πληρόνομεν τὸ νερὸ, τήν καθαριότητα, κλπ. κλπ. ἐνθ' εἴμεθα τεχνίται και δυνάμει να χρησιμοποιώμεν. Ἐδῶ εἶνε θάνατος, κόλασις· ἂν ἤθέλατε διά τὸ σφάλμα μας νά μᾶς θανατώσετε, διατί νά μᾶς παραδώσετε ἀμέσως εἰς ἕνα δῆμιον, ἀλλὰ εἰς πολλοὺς και καθ' ἡμέραν, νά ἐρίζουν τήν τιμὴν μας μερικοὶ ἀνδρῶν, διότι εἶνε ἀπέξω ἀπὸ τὰ σίδηρα, νά μᾶς κλοτσποπατοῦν, νά μᾶς κλέπτουν; Προσεχῶς περὶ ἐπιστῶν κλπ. περισσότερα. Τόρα, Σᾶς παρακαλῶ διά φιλανθρωπίαν νά μᾶς μεταφέρετο εἰς τοῦ Συροῦ ἢ τῆς Ζακύνθου τὰς φυλακάς ἢ τῆς Κερκύρας, δι' ἐξόδων μας. Ἐθρομοπορκαλέσαμεν τήν Ἀδελφότητα τῶν Κυριῶν, τὸν κ. Βίσαγγελέα, τὸν κ. Παπαφράγκου και Σᾶς δι' ἐπιστολῆς. Τόρα κάμει ὅ,τι θέλετε ὡς φιλάθρωπος πρὸς σωτηρίαν μας.

Ἀκρόπολις φυλακῆ 30 Ἰουνίου 1889.
Εὐπειθέστατος καταδίκος
Διονόσιος Πατριλίκιος (Λευκάδιος).

Ἐγώριος ἀνταποκριτὴς μᾶς ἐπιστέλλει περὶ τῶν ἐκλογικῶν:

Ὁ μόνιμος κ. Βλαχόπουλος ἐξεστράτευσε ἀνὰ τὸν νομὸν μετα πομπώδους συνοδείας ἀξιωματικῶν και χωροφυλακῆς και ἰππέων. Ὅπως πάντοτε, και νῦν εὐρέθη πρόφρασις ὑπηρεσίας ὅτι δῆθεν μεταβαίνει εἰς Καλάβρυτα πρὸς ἐνεργεῖαν

ἀνακρίσεων κατὰ τινος ἀξιωματικοῦ. Καλὰ ἄλλ' ἀφοῦ μεταβαίνει δι' ἀνακρίσεις, τί θέλει τὴν τόσων συνοδείαν; Ἐπίσης τί θέλει ἡ ἐν Δύμη ἐπίδειξις;... Ὁ κ. Βλαχόπουλος θεοβίως εἶνε ἀξιοπρεπὴς και δέν θά καταδεχθῇ ποτὲ νά ἐπέμβῃ εἰς τὰς συνειδήσεις τῶν πολιτῶν, ὅπως ὑποδεεστέρος τοῦ τῆς ἐν Πάτραις ἐζήτησε σημείωσιν ἐκ μέρους τοῦ κ. Πετμεζᾶ· ἀλλὰ τὰ ὄργανά του φοβούμεθα, μήπως ἐξακολουθήσουν τὰς ἀπειλάς και πιέσεις τῶν εἰς τὰ χωρία. Ἀπὸ τὰς ἐξῆς ὀλίγα ἐννοεῖτε τὰ παραλειπούμενα.

Ἐν Ἀκράτῳ ὁ δήμαρχος θά βοηθήσῃ τὸν κ. Πετμεζᾶν, διότι 1) ὑποσχέθησαν νά διορίσουν Γραμματέα Νομαρχίας τὸν ἀδελφὸν τοῦ Δημάρχου κ. Ἰω. Δελοῦκαν. 2) Μετέθεσαν τὸν Βίρηνον δίκην Νωνάκιδος. 3) Ὁμοίως τὸν τελωνοσταθμόν τῆς Ἀκράτας. 4) Ἐστειλαν στρατιώτας και χωροφυλάκας ἐξ Ἀκράτας και Σηλυθρίας ὅπως ψηφίσουν εἰς Ἀκράταν. 5) Διόρισαν γραμματέα Βίρηνονδικοῦ τὸν ἐκ Ποταμιᾶς Γ. Κοτᾶν, κλπ. κλπ.

Εἰς αἰωνόηποτε τῶν ἐδῶ γραφείων ἀπαιτεῖται σημείωσις τοῦ κ. Πετμεζᾶ ὅπως ὑποστηρίχθῃ ἢ αἰτησίς σας. Σ.

Πρὸς τὸν Κον Δήμαρχον Πατρῶν

Ἐν Πάτραις τῇ 2 Ἰουλίου 1889.

Πρακτολοῦθησαντες τακτικῶς ὡς μέλη τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, τὰς ἐν τῷ ἐνταῦθα ἰδιοσυντηρητῷ ἐκπαιδευτήρῳ τῶν κ. κ. Χαρηλ. Δημ. μητροπούλου και Δημητρ. Πορονάρα ἐξετάσεις, δέν δυνάμεθα ἢ νά ἐκφράσωμεν και δημοσίᾳ τὸν δικαίον ἐπαινον, πρὸς τοὺς μνησθέντας διευθυντάς και διδασκάλους τοῦ ἐκπαιδευτήριου τούτου, διά τὸν μετὰ πολλοῦ και ἰδιάζοντος ζήλου ἅμα δὲ μετὰ μεγάλης και ἀόκνου ἐπιμελείας, ἐκπαιδεύσιν τῶν ἐκευτῶν μαθητῶν, οἵτινες κατὰ τὰς ἐξετάσεις εὐδοκίμησαν, κινήσαντες τὸν θαυμασμόν πάντων διά τὰς ποικίλας αὐτῶν γνώσεις και τὰς εὐστόχους αὐτῶν ἀπαντήσεις εἰς ἅπαντα ἐν γένει τὰ μαθήματα, ἰδίᾳ δὲ ἡ παρὰ τῶν τῆς ἑκτης και πέμπτης τάξεως μαθητῶν ἐρμηνεία και σύνταξις τῶν διδαχθέντων αὐτοῖς συγγραφέων ἐγένετο μετὰ πολλῆς τῆς σφαιρείας και εὐχερείας, μηδαμῶς τούτων ὑστερησάντων και ἐν τοῖς ἀλλοῖς μαθήμασιν, οὐδ' ἐν αὐτῇ τῇ Γαλλικῇ γλώσσῃ.

Εὐτύχημα ἤθελεν εἶσθαι, ἐάν, ὅπως ἐν τοῖς κατωτέραις σχολείοις, ἢ διά τῆς νέας μεθόδου ἐκπαίδευσις γίνηται ὅσον οἶον τε τελειότερα, ἐάν λέγομεν και εἰς τὰ ἄλλα δημοσία ἐκπαιδευτήρια, και ἰδίᾳ εἰς τὰ Γυμνάσια εἰσῆγγοτο νέον ἐκπαιδεύσεως σύστημα πρὸς μέγα ὄφελος τῶν μαθητῶν και ἐν γένει αὐτῆς τῆς Πολιτείας.

Διατελούμεν εὐσεβῶς
Τὰ μέλη τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς
Κ. Α. Σηλιωτόπουλος, Σακελ. Α. Γραμματικας, Α. Περιβολαρόπουλος.

ὑΠΕΡ ΤΗΣ ΔΙΒΑΙΟΦΗΚΗΣ ΠΑΤΡΩΝ

Ὁ κ. Στέφ. Ν. Θαμόπουλος, — δικηγόρος.

Ἱστορία τῶν Πατρῶν, ὑπὸ Στεφ. Ν. Θαμοπούλου Σώματα 2.— Ἐρμηνεία τοῦ Ἑλλ. Ἐμπορ. ὑπὸ Γ. Α. Ράλλη τόμοι 3. — Ἐγχειρίδιον τοῦ Δικαστηρίου τῶν Ἐνόμων, ὑπὸ Μ. Κ. Μαρτινόγλου. — Ὁ ἀλάθητος κωνηγός, ὑπὸ Ματ. Κσμαῖ μεταφ. Γ. Α. Μοσχοννησίου. — Βίαι Πελοποννησίων ἀνδρῶν, ἐκδοθέντες ὑπὸ Στ. Ἀναδροπούλου. — Τὰ δισύνετον τοῦ ἀνθρώπου, ὑπὸ Χρ. Κ. Μακρή. — Δοσίειον διαγώνισμα περὶ Βελτιώσεως και ἐμψυχώσεως τῆς ἐν Ἑλλάδι γεωργίας, ὑπὸ Π. Γ. Χαλικοπούλου. — Περὶ ἀρτου, ὑπὸ Στεφ. Π. Ἐμ. Γιαννοπούλου. — Φλαβίου Ἀριανοῦ τὰ σωζόμενα, ὑπὸ Θ. Γ. Ὀλυμπίου.

Πλάτωνος μητροπολίτου Μόσχας, Όλοδοξος δι-
δασκαλία, μεταφ. 'Αδ Κοραή.— Τὰ Νεοε-
λληνικά, υπό Δ. Πολυζωίδου τομ. Α'.— Τριήκον-
τα εὐήμερων αἰχμαλωσία καὶ συμβίωσις μετὰ
λαστών, υπό Σ. Σωτηροπούλου.— Πρώτοις ὀχυ-
ρωτική πεδίου μάχης, υπό Δ. Βυρβόχλη.— 'Ελ-
ληνισμός καὶ Χριστιανισμός, υπό Α. Ι. Πυ-
καίου.— Χωρίς Μάνα, πῆλοιο ἠλ. Ζερεβόση.—
Μάρκος Βότσαρης μελόδραμα, υπό Ι. Κατζια-
λούπη.— 'Αγαθόπουλος κωμωδία Μολιέρου, υπό
Π. Σούτσου.— 'Η 'Ωίδα δρᾶμα, υπό *.— Τὰ
Βελεντζικά, υπό Ι. 'Αραβαντινοῦ.— 'Ο 'Ιωάν-
νης Λόη, υπό Κ. Δραγγίτου.— Λόγος κλπ., Θ.
'Ολυμπίου.— Φιλοσοφίας ἔργον καὶ θέσις, Κ.
Πορφυροπούλου καθ. Πανεπ.— Τὸ 'Αρχάδιον
δρᾶμα, υπό Γ. 'Ανδρικοπούλου.— 'Η αἰχμαλω-
τία Σωσάνης δρᾶμα, υπό Μιχ. Σισίνη.

Ο κ. Κ. Πετραλίας.

'Ο Θεός ἐν τῇ Φύσει.— 'Αττικαὶ Νύκτες, Βα-
σιλειάδου (τόμοι 1—4).— 'Αθηναϊκαὶ Νύκτες,
Παγανέλη — Κρητικῆ; 'Αντ. 'Αντωνιάδου.—
'Εθελοντὴς τῆς Κρήτης, 'Αντ. 'Αντωνιάδου.—
Θουκυδίδης, (τομ. 1—2) δεδεμένον.— 'Ηρό-
δοτος, (τομ. 1—2) δεδεμένον.— 'Ελλ. 'Ιστορία,
Χ. Πουλίου δεδεμένη.— 'Ιστορία 'Ελλ. 'Επανα-
στάσεως, Κουτσονίκα δεδεμένη.— Χριστιανική
ἀρχαιολογία, δεδεμένη.— Βίος Πελοποννησίων
ἀνδρῶν.— Κατάλογος Κεντρικοῦ ἀρχαιολογικοῦ
Μουσείου.— 'Ιστορία Ναπολέοντος Α', (τομ. 1—2)
δεδεμένη.

Ο κ. Ίωάννου (ἀρ. 2)

Δικαστικὰ χρονικά (ἔτη σ. 2, 3).— Δί Μα-
σωνικαὶ κατηγορήσεις. — Σικαὶ καὶ σπιθηρές, Π.
Συνοδινῶ. — Le Barbier de Paris (P. Kock).
— 'Αρριανὸς τὰ σωζόμενα (Νεοφ. Δούκα). — Les
chef d' oeuvres dramatique, Goldoni (t. I.)
— Cicéron (Ραλ. μετάφρασις). — Τιβούλου καὶ
Κατούλου τὰ ἐκλεκτώτερα. — Περί 'Ομηρικοῦ
ζητήματος (Θεριανῶ). — Massillon, Petit Ca-
game.— Δάντους 'Αδης (Γαλ. μετάφρασις) τόμοι
2. — Καταχρήσεις Ποιν Δικαιοσύνης. — Κανονι-
σμός καὶ διόρθωσις τῆς Ναυτιλίας τῆς 'Ιονικῆς
Πολιτείας (Κερκυρ. 1805). — Σ. Τρικούπη οἱ ἐπὶ
τῆς 'Ελληνικῆς 'Επαναστάσεως κ.λ.π. λόγοι.—
'Οδοιπόρος (Α. Παλαμά). — Εὐγενίῳ Βουλγάρεω
Σχόλια κ.λ.π.— 'Η νῆτος Σύμη (Μ. Γρηγοροπού-
λου). — Γραμματικὴ, Κωνσταντίνου Λασκάρωος.
Περί χολέρας, υπό Πύρλα. — Χωρογραφικὸς πίναξ
'Ελλάδος ('Αγνώστου 'Εποχῆς). — Τὰ Προεόρτια
τοῦ 'Ελλ. ἀγῶνος καὶ 'Αθ. Γιάκος (Π. Συνοδινῶ).
— 'Ομηρόκεντρα ἄ καὶ Κέντρωνες. — Μελέτη περὶ
χρήματος (Ι. Ζωγράφου). — Συλλογὴ ἔθιμων κλπ.
(Α. Χρυσανθοπούλου). — Τὰ τέκνα τοῦ Δοξαπατρι
(δρᾶμα Σοφ. Καρύδη). — Πλάναι Συνταγματικαὶ
(Α. Στούπα). — Il tesoro delle famiglie.—
Oeuvres illustrées de Eugène Scribe.— Co-
midérations sur les causes de la grandeur
κλπ. des Romains. P r Montesquieu.— De
Hesiodi Carmine.— La Henriade par Vol-
taire.— Lepidezze fantasia di spiriti biz-
ari. Da Dati e Vasari.— Le passé, le prés-
ent e l'avenir de la Grèce (N. Saripolos).
— Voyage du jenne Anacharsis κλπ. (t. I I,
VI, VII, VIII.)

— 'Ανεχώρησε προχθὲς διὰ τὴν 'Εσπερίαν ὁ
ἐμπορος κ. 'Ιω. Λαγουμιντζῆς ὅπως προμηθευθῆ
καὶ κώμησιν νέα ἐμπορεύματα καὶ πλοῦτιση τὸ
κατάστημά του.

Ἀξιότιμε κύριε Συντάκτα!

Παρακολούθησαντες μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος
τὰς ἐξετάσεις τοῦ ἐν ταῦθα ἐπιτυχῶς λειτουργούν-
τος λυκείου τοῦ κ. Ν. 'Αργυριᾶδου, καθῆκον ἄπα-

ραίτητον ἠγορεύμεθα ὅπως ἐκφράσωμεν καὶ δημοσίᾳ
τὰς ἀρίστους ἡμῶν ἐντυπώσεις, ἃς ἐκείθεν ἀπεκο-
μίσαμεν, ἐπὶ τῇ ὄντως καταπληκτικῇ προόδῳ
ἣν οἱ μαθηταὶ του ἐπεδείξαντο. Ἰδίᾳ ὀφείλεται
ἐπαινος θερμὸς τῷ κυρίῳ διευθυντῇ διὰ τὴν προ-
σοχὴν ἣν εἰς τὰς θετικὰς ἐπιστήμας ἀποδίδει,
μηδενὸς φειδόμενος ὅπως ἐν τῷ αἰῶνι πλέον τῆς
θετικότητος καὶ τῶν βιολογικῶν ἐπιστημῶν κα-
τασταθῶσιν οἱ μαθηταὶ του ἐντελεῖς γινώσκων ὡς
οἶον τε πλειόνων.

'Αχρὶ τοῦδε μεγίστη καὶ ἀσύγγνωστος ἀμέ-
λεια παρετηρεῖτο πρὸς τὰς ἐπιστήμας ταύτας
διδασκομένας, ὡς μὴ ὤφειλε, τυπικῶς καὶ κατὰ
τρόπον ὄλως ξηρὸν μηδεμίαν ὀφέλειαν πρακτικὴν
ἐν τῷ μετέπειτα βίῳ προσπορίζοντα τοῖς μαθη-
ταῖς. Ἰδῶν εὐχαρίστως ἐβλέπομεν κρατούσας
σκέψεις ὑγιεῖς περὶ τῶν θετικῶν ἐπιστημῶν δι-
ῶν σὺν τῷ χρόνῳ τὸ ἀληθὲς μεγαλεῖον καὶ ἡ δόξα
τῶν ἐθνῶν μετὰ τῆς ἰδιωτικῆς εὐμερίας κα-
τορθοῦνται.

'Η ἐκτακτος ἀντίληψις τῶν μαθητῶν, ἡ εὐσω-
νείδης ἐργασία καθηγητῶν καὶ διδασκάλων καὶ
ἡ ἀκριβὴς γνῶσις τῶν μαθητῶν ἐν τε τοῖς 'Ελλη-
νικαῖς, μαθηματικοῖς καὶ λοιποῖς μαθήμασι καθι-
στῶσιν ἀναμφιλέκτως τὸ λύκειον τοῦτο ἄξιον
παντός ἐπαινοῦ καὶ ὑποστηρίξεως καὶ δικαίως
ἀποσπῶσιν λέξεις εὐγνωμοσύνης καὶ εὐχαριστή-
σεως πρὸς τὸν ἀκάματον διευθυντὴν παρ' ἁ-
πάτης τῆς ἡμετέρας κοινωνίας.

Α. Π. Α.

Φοιτητὴς τῆς ἱατρικῆς.

Ἀξιότιμε Κύριε Συντάκτα.

'Ας με ὑπολάβωσιν ὅπως θέλουν ἔγώ θὰ ἐκ-
θέσω τὴν γνώμην μου καὶ, ἐν τῇ ταπεινοτητί
μου φρονῶν ὅτι κάλλιον θὰ ἦτο πάντες οἱ γονεῖς
νὰ ἐκφράζον δημοσίᾳ τὴν γνώμην καὶ τὰς ἐν-
τυπώσεις των ἐπὶ τῶν δημοσίων ἐξετάσεων, προ-
καλῶ πάντα νὰ μὲ ἀντικρούσῃ.

Καθὸ γονεὺς, ἔχων τέκνον εἰς τὸ λύκειον τῶν
ἀξιολύμων κυρίων Χ Δημητροπούλου καὶ Δ.
Πουρνάρα, μετέβην νὰ ἴδω ἂν αἱ ἐκατοστύς τῶν
δραχμῶν, ἃς καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἐδαπάνων εἰς
τὴν σχολικὴν συντήρησιν τοῦ υἱοῦ μου, ἔγειναν
γράμματα ἢ χαρακτηρ, ἢ ψευτοεγκλίμα, βεβαίως
μὲ τὸ ὅποιον ἀλείφουν τὸ ξύλο διὰ νὰ γρα-
λιζῆ, ἢ ὅ,τι ἄλλο. Μόλις ὁ υἱός μου ἐξετάζετο,
κύριε συντάκτα, ἐνόμισα ὅτι ὁ κόσμος εἶνε ἰδικός
μου ὄλος, τόσον ἡ φιλοστοργία εἶνε τυφλῆ πα-
ρεκάλεσα λοιπὸν τὸν κ. Πουρνάραν νὰ ἐξετάσῃ τὸν
υἱόν μου καὶ αὐστηρότερον ἢ αὐτῇ ἐντύπως
καὶ αὐστηρότατα, πάλιν ἡ αὐτῆ! Αἱ ἀπαντή-
σεις, ὄχι μόνον τοῦ υἱοῦ μου, ἀλλὰ πάντων τῶν
μικρῶν μαθητῶν, ἦσαν ὠραία, ταχεῖα καὶ μὲ
γνώσιν τοῦ πράγματος τὸ ὕψος των ζώηδ' ὄχι
πλέον ὅ,τι ἄλλοῦ ἀπαντᾷ δηλ. μία θησιγενὴς
νεολαία μὲ κομψὰ καὶ καλοσιδερωμένα ρούχα, ἐ-
νώπιον μιᾶς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐκλεκτοῦ
καὶ μὴ κόσμου, νὰ ὑφίσταται τὰ δεινὰ τοῦ Ταν-
τάλου, μὴ δυναμένη νὰ φθάσῃ μίαν ὥρ' ἀρχήτερα
εἰς τὴν θύραν, ἐλευθερωμένη τοῦ κλοιοῦ τῶν ἐ-
ξετάσεων. 'Ὅ,τι ἰδίως παρετήρησα, καθ' ὅλον
τὸ ἔτος εἶναι ἡ ἀγάπη τοῦ υἱοῦ μου πρὸς τὸ
σχολεῖον εἰς τὸ ὅποιον τὸ ἔλκε ἐμπιστευθῆ, ἀνευ
συνδείας ὑπῆρέτου καὶ γλυκασμάτων καὶ ἑω-
πειῶν, ὅπως συνειθίζεται εἰς ἄλλα σχολεῖα.
Τὸ ν' ἀγαπᾷ λοιπὸν, ἐσκέφθην, τὸ παιδί μου
τὸ σχολεῖον, σημαίνει ἢ ὅτι εἶνε φύσις ἐπιμελής
ἢ οἱ διδάσκαλοι τὸ κολακεύουν. Χωρὶς νὰ τὸν
ἀδικήσω φρονῶ ὅτι δὲν συμβαίνει τὸ πρῶτον, ἢ
σχολήθην δὲ εἰς τὴν ἐρευνὰν τοῦδευτέρου καὶ τοῦ-
λάχιτον ἀπαξ τῆς ἐβδομάδος αἱ γερωνικαὶ μου
κνήμαι ἀνεβοκατέβαινον τὰς βαθμίδας τοῦ εἰρη-
μένου λυκείου. Πολλάκις κεκρῦμμένος ὀπισθεν
τῆς θύρας τοῦ δωματίου τῶν παραδόσεων, βε-
βαιῶ πάντας τοὺς γονεῖς ὅτι εἰμαι εὐτυχὴς,
τυχῶν διὰ τὸν υἱόν μου τοιοῦτων διδασκάλων,

δὲν ἀποτείνονται οὔτοι εἰς τὴν μνήμην, ἀλλ' ἔ
εἰς τὴν ἀντίληψιν καὶ τὴν κρίσιν, ἢ δὲ μνήμη
ἀκολουθεῖ ὡς ὑπῆρέτρια μετ' ὁ καλῶν τοῦ ἔφο-
δίου. δὲν ἀποτείνονται εἰς τὴν τάτην τῆς ψευ-
τοεπιδείξεως, ἀλλ' εἰς τὴν ἀληθῆ φιλοτιμίαν, ἣν
ἐξεγείρουσι τοῦ ληθάργου, ἅμα κοιμάται, διὰ
τῶν φιλικωτέρων συμβουλῶν, εἰς τὴν φι-
λοπατριαν, τὴν ὅποιαν φροντίζον πρῶτον νὰ τοῖς
ἐμπνέουν καὶ πρὸ πάντων εἰς τὸν χαρακτήρα των.

Οὔτως ἐννοῶν τὴν διδασκαλίαν καὶ κατὰ
καθῆκον πατρὸς εὐγνωμονῶν τοῖς ἀξιότιμοις δι-
ευθυνταῖς καὶ διδασκάλοις τοῦ εἰρημένου λυκείου,
κατὰ καθῆκον πολίτου, γράσαντος ὡς τοιοῦτου
καὶ ὡς πατρὸς, συνιστῶ μετὰ παρησίας τὸ εἰ-
ρημένον λύκειον εἰς τοὺς πονοῦντας τὰ πάντα
μὲν νὰ διδάξωσιν εἰς τοὺς υἱούς των, νὰ μορ-
φώσων δὲ τὴν μικρὰν των ψυχὴν καὶ τὴν κα-
ταστήσωσιν προσιτὴν εἰς δι' ὠρατον καὶ ὑψηλῶν
τοῖς ὑπαγορεύει ἡ φιλοστοργία των.
Δέξασθε δὴ λῶσιν ὑπολήψεως.

B.

ΠΡΟΤΥΠὸΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟΝ

Χ. Δημητροπούλου καὶ Δ. Πουρνάρα.

Γνωρίζομεν τοῖς γονεῦσι τῶν παρ' ἡμῖν μαθη-
τῶν καθὼς καὶ παντὶ ἐνδιαφερομένῳ, ὅτι τὰ
μαθήματα ἐν τῷ ἡμετέρῳ 'Εκπαιδευτηρίῳ ἐξα-
κολουθοῦσι τακτικῶς ἀπὸ τῆς 8ης μέχρι τῆς
11ης Π. Μ. καὶ ἀπὸ τῆς 4ης μέχρι τῆς 5 ἡ 12
Μ. Μ. θέλουσι δ' ἐξακολουθῆσαι οὕτω μέχρι τῆς
15 τρχ, μὲνός, ὅτε διακόπτονται τελείως μέχρι
τῆς 1ης Δεϋγούστου, καθ' ἣν ἀρχονται πάλιν αἱ
θεριναὶ ἡμιδιακοπαί.

ΜΙΑ ΑΝΑΓΚΗ

Πλείστοι κτηματῖαι τῶν περιφερειῶν Πατρῶν,
Δύμης καὶ Φαρῶν, ὑπέδειξαν δι' ἀναφοράς των
πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τὴν ἀνάγκην ταχείας κα-
τασκευῆς σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ ἢ καὶ στάσεως
ἐν τῇ θέσει «Σκαγιέικα», ἐνούση πολλὰ κτημα-
τικὰ σημεῖα τῶν εἰρημένων δήμων. Εἰς τὴν ἀ-
ναφορὰν ταύτην τῶν κ. κ. κτηματιῶν ἐπικρο-
τοῦμεν πάσῃ δυνάμει, οὐχὶ μόνον διὰ τὸν γενι-
κώτερον λόγον τῆς διανομῆς τοῦ ἀγαθοῦ τῆς
συγκοινωνίας εἰς πάντας, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἀνάγκ-
ην, ἣτις ὑπηγόρευσε τὴν ὑποβολὴν αὐτῆς. Ἐξ-
ηγούμεν ταύτην διὰ τὴν 'Εταιρίαν: Μετὰ τῆς
γραμμῆς Πατρῶν 'Αχαΐας εἰσῆται ἐν τῇ θέσει
«Σκαγιέικα», τέμνουσα ταύτην καθέτως καὶ στα-
ματῶσα ἐκεῖ, σχηματίζουσα δὲ κεφαλαῖες Τ
ἀεστραμένον, ἀμαξιτῆ καὶ μὴ ὁδός, δι' ἣς συγ-
κοινωνοῦσιν οἱ κάτοικοι τῶν χωρίων 'Ισαρι, Χαῖ-
κάλη, Περιστέρᾳ, Μοῖρα, Θεριανῶ, Κράλη, ἔτι
δὲ Καμενίτζα, Μπεδρώνη κλπ. ἐκατέρωθεν τῆς
καθέτου πλευρᾶς τοῦ L κειμένων, σταφιδοφόρων
τὸ πλείστον. Ἐπειδὴ τὸ σημεῖον τῆς συναντή-
σεως τῶν δύο ὁδῶν, τῆς μὴ σιδηροδρομικῆς κα-
θέτου, καὶ τῆς σιδηροδρομικῆς ὀριζοντιῶς εἶνε
ἡ θέσις «Σκαγιέικα γερύρι», καὶ ἡ στοιχειώδης
πρόνοια διαβλέπει μὲγάλα συμφέροντα διὰ τὴν
'Εταιρίαν. Ἐν παραδόξῳ, ἡ κατασκευὴ σταθ-
μοῦ ἢ στάσεως κριθῆ δαπανηρά, δύναται, ἢ ἑ-
ταιρία, νὰ μεταφέρῃ ἐκεῖ τὴν ὀλίγον μακρὰν κει-
μένην στάσιν ἐν τῇ θέσει «Τζουκαλιέικα.»

— Πωλεῖται σταφιδάμπελος ἐκ 15 περίπου
στρεμμάτων, ἀκριβῶς κατὰ τὴν παραλίαν τῆς με-
σημβρινῆς πλευρᾶς, ἐν τέταρτον περιπύου τῆς ὥρας
ἐκεῖθεν τῆς θέσεως 'Ιτσιαῖς, ᾧθεὶς ὠραιωτάτη
καὶ ὑγιεινὴ δι' ἐξοχικὴν κατοικίαν. Τιμὴ λίαν
συμφέρουσα. — Πληρῆφορία ἐν τῷ φαρμακείῳ Δι.
'Ελασσῶνας.